ארבעה אחין פרק שלישי יבמות לה.

מסורת הש"ס

א) [לעיל (ג:)]. ב) כתובות ל:, כל הסוגיא ע"ש. ג) [ל"ל והתניא]. ד) [שם איתא רבה ובבא אלפס דשבת איתא רבא]. ה) [לקמן נ:]. ו) [ויקרא כב], ז) [שם].

גליון הש"ס

גמ' האמור רב עמרם. הא מלגא סברי אם לקמן דף מח ע"א כ"כ דף יג ע"ב: שם ואגרהיבו לעיינין. עיין לקמן דף ל ע"ב תד"ה היתה בת ישראל:

הגהות הב"ח

(א) יש"י ד"ה אלא יבמ' היתה (ולא היתה) תא"מ וג"ב ס"א מן אם: (ב) תוס' ד"ה גיורת ומשוחררת דבמתא בה זנות לגזור: (ג) ר"ה אע"פ ומ' אלא נראה ל"ר: (ד) בא"ר ומיהו קשה לר"י בר אברהם מין דלא כתיב:

מוסף רש"י

הגיורת כו' צריכות להמתין ג' חדשים. יאלף על פי שקטנה אינה מתעברת, גזרה קטנה אטו גדולה (כתובות כ:). משמשת במוך. עיתנת מוך לאחר בעילה ומיאנת חוזרת (שם). מנטרה נפשה. ומומנת לה מוך (שם). אלא יוצאת בשן ועין. שפחה שסימנה מדוייב את עינה וילאה לחירות, מגת היא יעבה מעיקרא בתיפוק לחירות דמגנטא נפשה לומן מוך לסימנה (שם). כל דמבילא. מידי בלילא לאחריני כיה מעיקרא בתיפוק לחירות מודה ר' יוסי (שם). מתהפכת. שלא חזרה ולא יקלוט והא לחולי כמידי דממילא מלי למיעבד וסלן עוטה בן (שם). ואגרהיבו לעיינין. ממתניתין. ממגנטנו הכיא דלא לדברי יהודה עיניו בה (לקמן נ:). אף על פי שמותרת לבעלה. דכתיב ויהיו לה נתפסה פסולה, הא נתפסה מותרת, פסולה לכהונה. אם מת בעלה לא תגשא לכהן (שם). תדרן עלך א-בעה אחין

תוס' חד מקמאי

אמר שמואל כולן צריכות להמתין שלשה חדשים חוץ מגיורת ומשוחררת גדולה וקטנה בת ישראל בזנות דזנות בקטנה ולא שכיחן אבל קטנה ייצאה בגט או במיתת הבעל צריכה להמתין שלשה חדשים יוצאה במיאון אין צריכה להמתין ג' חדשים ואף על גב דר"י ס"ל אנוסה ומפותה אינה צריכה להמתין ג' חדשים דאשה מזנה מתהפכת כדי שלא תתעבר וקי"ל דר' יהודה ור"ש הלכה כר"י הכא כיון דיקאי שמואל באנוסה ומפותה כותיה ר' יהודה

מסחברא דהלכה כותיה בהא ואע"ג דאמרינן בשלהי פרק אלמנה לכהן גדול בנשואין תששו לזנות לא הששו דמשמע דהלכתן כר' יוסי לתרומה קא אבל לא ליוחסין אבל הגיורת ומשוחררת גדולה ס"ל לשמואל דכיון דדעתה לאגיורי מנטרא נפשה בין זרע כשר לזרע פסול כך פרש"י ז"ל והראב"ד פי' דבגיורת ומשוחררת איכא תרי ספיקא ספק זיבתה ספק לא זיבתה ואת"ל זיבתה שמא נתהפכה יפה יפה אבל באנוסה ומפותה ליכא למימר אלא חד ספק דלפום האי טעמא יוצאה במיאון צריכה להמתין ג' חדשים ומאי דאמר שמואל דאמר רב' יוסי סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא ס"ל כוותיה בחדא בגיורת ומשוחררת גדולה ופליג עליה בחדא בבת ישראל ומסתברא דלית הלכתא לא כר' יהודה ולא כר"י אלא כשמואל וזה שלא כדברי הרב ז"ל ואף לדברי הרב אלפס בזנות הוא הלכה כר"א כל מן הנשואין אפ' קטנות ואפילו איילונית לא ינשאו ולא יתארסו דבזרעון הא אטו דא. הא דתנן בכתובות פסולות מן התרומה ה"ה לישראלית וה"ה לנשי ישראל ראשת ישראל שנאנסה אע"פ שמותרת לבעלה פסולה לכהונה אלא ה"ק אם היו כהנות פסולות לתרומה דבי נשייהו:

וגזרו רבנן קטנה וכו'. וגבי גיורת קטנה לא גזור משום דלא שכיחא: **מכלל דהוא.** בתמיה. וכי מעשה כזה לירע בימי חכמים והא שנים שקידשו קטני ולא מני מעשה: **אלא כהוראת שעה היתה.** היתה דלא גזרינן בה מ"ט מילוף לא שכיח: **חוץ מגיורת ומשוחררת גדולה.** מדקתני כהאי חוץ גדולה מכלל דצריכות להמתין דקאמר בגדולות קמיירי: **גיורת ומשוחררת גדולה דשכיחא בהו זנות לגזור.** שיימתינו כדי להבחין בין זרע שנזרע שלא בקדושה לזרע שנזרע בקדושה: **הוא דאמר רבי יוסי.** דלא גזר כדמפרש טעמא דאשה מזנה מתהפכת כדי שלא תתעבר. ומיהו בישראלית גזר שמואל זנות אטו נשואין שמתעברת ולא סבר כר' יוסי דלא גזר בהו דגיורת ומשוחררת גדולה כיון דדעתה לאגיורי מתהפכת נמי כדי להבחין בין זרע שנזרע בקדושה לזרע שנזרע בקדושה: **מנטרא נפשה.** וממנטרא מוך בהדה ומזומן לה: **אלא יוצאה בשן ועין.** דלא הות ידעת מעיקרא דעתידה להשתמרר לא מיטרחא ומזדהרא לאתויי מוך בהדה: **אנוסה ומפותה.** ישראלית והכי אונס ממילא הוא ואין לה מוך: **מתהפכת.** ואף יוצאה בשן ועין נמי ליכא השתא למפרך דכיון דהיפוך קל הוא לה ואין בו טורח מתהפכת היא דכל אשה מזנה איכא רוצה להתעבר: **כהנות.** בנות כהנים: **ישראלים לא.** בתמיה. הואיל ואשת כהן היא אפילו בת ישראל נמי אסורה לבעלה כהן: **נשי כהנים.** אם בעליהן כהנים נפסלו להן דאשת כהן שנאנסה אסורה לבעלה: **נשי ישראלים לא.** בתמיה. וכי אם בעליהם של אלו ישראלים מי לא מיפסלו נמי לכהונה שאם יאמרו אלו לא ינשאו לכהנים: **והאמר רב עמרם כו' ואגרהיבו לעיינין ממתניתין.** כלומר הכיא לנו ראיה ממשנתנו. ואותה משנה לקמן בהכא על יבמתו (דף ט.): **אשת ישראל שנאנסה אף על פי שמותרת לבעלה.** מוהיא לא נתפסה (במדבר ה) הא נתפסה מותרת אפ"ה פסולה לכהונה אם יאמר בעלה: **אם היו כהנים.** בנות כהנים ואפילו נשואות לישראל דלא מהני הלי זנות לאסרן לבעליהן: **נפסלו מתרומה דבי נשייהו.** שאם יאמר בעלה וזרע אין לה אינה שבה אל בית אביה כנעוריה דפסיל לה הלי זנות כדתניא לקמן בשלמנה לכהן גדול (דף פח.) כהנת לויה וישראלית שבא עליה גר עמוני כו' וליף טעמא מוכח כהן כי תהיה לאיש זר) כיון שנבעלה לפסול לה פסלה ואע"ג דמותבינן ואימא נבעלה לפסול מייבי כריתות ומשנינן כי תהיה כתיב הנך דאית בהו הוייה אלמנה זנות דמייבי כריתות לא פסיל מאכילת תרומה הא הדר מייתינא התם קלא אחרינא כי תהיה אלמנה וגרושה) למעוטי כותי ועבד שאין לו אלמנות וגירושין כה ומהכהו קרא נמי נפקא לן מייבי כריתות דהא אין לו אלמנות וגירושין כה ומעיקרא פרכינן הכי ואימא מייבי כריתות ולא מייבי לאוין:

הדרן עלך ארבעה אחין

גבי בועל אע"ג דלא כתיב ביה לא נתפסה יש לחלק בין אונס לרצון באשת ישראל דסברא הוא דלא נתפרה על הבועל אלא כשנאסרה על הבעל ולפי פר"י אין פסולה זונה לתרומה מקרא דבת כהן אלא שמא מטעם דכלליה קרא בהדי חללה פסולה לתרומה כמו חללה ובפרק המולך (לקמן דף מד: ד"ה הכא) כתב ר"י מזה: **הדרן עלך ארבעה אחין**

חוץ מגיורת ושפחה משוחררת גדולה. והא דתניא בהחולץ (לקמן דף מב.) לפיכך גר וגיורת צריכין להמתין שלשה חדשים כר' יהודה אתיא דחיים שמא לא נתהפכה יפה יפה מ"מ אפילו כרבי יוסי וה"ק לפיכך גר וגיורת צריכין להמתין אם ידוע שנבעלה ולא נתהפכה ויעוד אר"י דיש לחלק דלא מיגנטרא נפשה כלל כשמתגיירת עם בעלה כיון שכל הזרע מאותו איש ואין חוששת להמתין בין זרע שנזרע מבעלה זה בקדושה לשלא נזרע בקדושה:

גיורת ומשוחררת דשביחא (ב) לגזור. פירוש לגזור שיהיו צריכות להמתין ולא לגזור אטו בת ישראל קאמר דמהא לא הוה משני מידי: **אשה** מזנה **מתהפכת.** וכן גיורת ומשוחררת כיון דדעתה לאיגיורי אבל יולאה בשן ועין מודה בה רבי יוסי: **כהנות** אין **ישראלית לא.** ובכתובות (דף נח.) גבי הא דתנן ובכהנת אהדרינתין למדיינתין לא דייק הכי אלא דוקא הכא משום דכי משני אימא נשי כהנים אכתי אית ליה פירכא אחריתי נשי כהנים אין נשי ישראלים לא: **אע"פ** שמותרת **לבעלה פסולה לכהונה.** פי' בקונט' טעמא דשמעתין משום וכת כהן כי תהיה לאיש זר ור"י נראה דמבת איש בשלמא אם אינה מעברת אם אינה מזנה אם אינה מתהפכת אם אינה יולאה בשן ועין אם אינה יולאה בשן ועין אם אינה יולאה בשן ועין